

Een wandeling met Erno Kleijnenberg

Voorzitter Directie ONVZ

“Dat is wel héél lang geleden!” roept Erno Kleijnenberg als hij, tijdens de lunch voorafgaand aan onze wandeling, een enorme pannenkoek krijgt voorgeschoteld. En ook het natuurgebied Meyendel waar wij vervolgens op deze zomerse middag een flinke wandeling maken, roept herinneringen op aan zijn jeugd die hij in Den Haag doorbracht. Een gesprek over jeugd, het zorgstelsel, ambitie en tal van andere onderwerpen.

Erno Kleijnenberg en de natuur?

“Ik houd erg van de natuur. Tjonge, we lopen in de Randstad, maar wat is het hier mooi en stil! Als kind kwam ik hier vaak, maar ik ben hier echt in geen jaren geweest! Er schijnt hier zelfs een rododendron-route te zijn. Ik ben ook zeer geïnteresseerd in vogels. Ik ben niet een echte ‘vogelaar’ maar weet er intussen wel veel van.” Is hij sportief? “Ik ben graag buiten, vooral in het weekend. Ik fiets veel bij ons in de polder. Ik woon in Krimpen aan de Lek en van daaruit fiets je een mooi polderlandschap in. Ik ben niet het type dat in een fitnesscentrum sport, maar in deze periode zwem ik elke ochtend om 7 uur in het buitenzwembad dat op slechts 100 meter afstand van ons huis ligt.” Kleijnenberg houdt zich al bijna zijn gehele loopbaan onder meer met ziektekosten en het zorgstelsel bezig. Leeft hij extra gezond en bewust omdat hij ‘er dicht op’ zit? “Zeker niet, ik leef net zo gezond of ongezond als vele anderen. Wel probeer ik op mijn gezondheid en fitheid te letten, maar dat doen jij en vele anderen ongetwijfeld ook. En wandelen in de natuur op een doordeweekse middag is volgens mij heel gezond!”

Zorg

Hij loopt al vele jaren mee in de zorgverzekeringssector. Hoe is het zorgstelsel in Nederland volgens hem geregeld? “Theoretisch is het een uitstekend systeem. Ik heb er vanuit verschillende rollen, als directielid van De Goudse, vanuit Zorgverzekeraars Nederland en vanuit het sectorbestuur Zorg van het Verbond van Verzekeraars een klein steentje aan kunnen bijdragen. In de praktijk gaat er echter nog te veel mis.” Helaas moet Erno dit inmiddels ook in de praktijk ervaren: zijn 88-jarige vader is momenteel ernstig ziek, en het blijkt, zelfs als je volop in de materie zit, niet eenvoudig om adequate hulp en service te krijgen. Wat zou hij doen als hij voor een tijdje met staatssecretaris Jet Bussemaker van baan zou ruilen? Erno Kleijnenberg aarzelt geen seconde: “Allereerst zou ik de WMO (Wet Maatschappelijke Ondersteuning) terugdraaien. De thuiszorg is er bepaald niet beter van geworden sinds de gemeentes het voor het zeggen hebben. Ook zou ik de AWBZ overzichtelijker maken en anders verdelen.” Leuke baan als hij morgen zou worden gebeld, staatssecretaris Zorg? Zou dat de kroon op zijn carrière zijn? “Ik zou hartstikke vereerd zijn, maar ik zou het niet doen. Vroeger

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over ‘de vent achter de tent’. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

misschien wel, toen speelde ijdelheid een veel grotere rol natuurlijk. Maar nu, nee: allereerst heb je als staatssecretaris volgens mij heel weinig ruimte om te bewegen. En ten tweede: ik heb nu een geweldige baan ... geniet er elke dag van.”

Loyaliteit

Erno leeft al 37 jaar met dezelfde partner en werkte bijna twintig jaar bij De Goudse. Loyaliteit kan hem bepaald niet ontzegd worden. “Ik ben heel loyaal. Ik heb het bij De Goudse altijd erg goed naar mijn zin gehad en heb heel veel zaken kunnen doen. Het was en is een fantastisch bedrijf. Met voorzitters als Cees Bol en later Frans-Willem Briët heb ik altijd prima gewerkt.” Hij wilde toch zeker zelf ook wel voorzitter van De Goudse worden? “Ja natuurlijk wel, maar ik begreep heel goed de overwegingen van de commissarissen om een branchevreemde voorzitter aan te trekken, die frisse blik was ook wel weer goed. Uiteindelijk, zeker toen Frans-Willem de sector steeds beter begon te kennen, besloot ik toch om uit dienst te treden: best spannend, maar ik wilde heel graag eens nieuwe inspiratie opdoen door allerlei uiteenlopende klussen op te pakken. Zo werd ik bijvoorbeeld benaderd door de gemeente Gouda om een project te doen in het kader van de marketing van de stad. Ook heb ik wat gedaan voor Getronics. Overigens bleef ik op verzoek van het Verbond nog voorzitter van het sectorbestuur Zorg. Toch paste het ‘klussen’ eigenlijk niet helemaal bij mij. Toen het besluit rondom de Basisverzekering werd genomen en ik gelijktijdig werd benaderd voor de functie van voorzitter van ONVZ, hoefde ik dan ook niet na te denken: het was ondenkbaar dat ik ‘er niet bij was’ nu er zo’n ingrijpende stelselwijziging aankwam.”

Hard werken

Dus op zijn 57e bepaald nog niet aan het afbouwen. “Zeker niet, ik houd van hard werken, dat zit in me. En ik heb ook nog tal van nevenactiviteiten. Zo ben ik commissaris bij de Rabobank Krimpenerwaard en bij de Vierstroom, een thuiszorginstelling in Zuid-Holland. En zit ik in het bestuur van Zorgverzekeraars Nederland en van het Verbond van Verzekeraars.” Is er nog ruimte voor vrije tijd? Lachend: “Jazeker, ik ben dol op muziek en speel wat piano, ik heb nog steeds pianoles. Maar ja, ik studeer niet, dus ik kom niet vooruit. Verder heb ik langdurig en zeer actief gezongen in het Toonkunstkoor Rotterdam. Daar ben ik mee gestopt omdat het erg veel tijd kostte en niet te combineren viel, toen ik in het bestuur van De Goudse stapte. Het was wel erg leuk om te doen en ik mis het soms wel. We traden op, ook met het Rotterdams Philharmonisch Orkest en met vermaarde dirigenten. Ik ken nog steeds de gehele Matthäus Passion uit

mijn hoofd.” Zingt hij nog? “Jazeker, maar vooral in de auto. En in de vakanties rust ik uit.”

Vakantie

Ideale vakantiebestemming? Terwijl we door het schitterende Hollandse duinlandschap lopen, vraag je je af of je je eigen land wel moet verlaten. “Ik ben eigenlijk heel traditioneel in mijn vakantiekeuzes: ik hoef niet naar Afrika of Azië. Ik wil eigenlijk altijd naar Frankrijk, Italië of Zwitserland. We zijn in de maand juni met vakantie geweest: lekker reizen door Frankrijk en eindigen op onze vaste plek in een Zwitsers dorp. En dan lekker fietsen, lezen, vogels kijken ... Daarnaast gaan we zeer regelmatig een weekend weg. Vanuit Rotterdam kun je naar zoveel mooie steden vliegen. Ik tank dus regelmatig bij. Maar ik ervaar eerlijk gezegd mijn werk absoluut niet als belastend. Het is heerlijk om in een mooi bedrijf te werken en er bovendien de voorzitter van te mogen zijn.”

Ambitie

De ouders van Erno hadden een winkel in Den Haag. “In galanterieën. Wat een mooi woord eigenlijk, hè. Zij verkochten allerhande huishoudelijke artikelen, in Transvaal in Den Haag, niet bepaald de beste buurt. We woonden op de Paul Krugerlaan. Mijn ouders zeiden altijd tegen mijn zus en mij: ‘Ga vooral in loondienst, en word geen ondernemer, want dan heb je nooit vrije tijd.’ De druk om de zaak over te nemen, hebben wij dus niet gevoeld.” Had hij vroeger al de ambitie om directeur bij een verzekeraar te worden? “Ik ging Rechten studeren in Rotterdam en wilde toen wel al graag bij een financiële instelling werken. Robeco, Ennia waren partijen waar ik onder meer mee in gesprek ging. Uiteindelijk werd het de Unie van Schadeverzekeraars, die later opging in het Verbond van Verzekeraars. Een prachtige leerschool en een prachtige tijd, hoewel ik wel veel spijt heb dat ik al zo jong – ik was 23 toen ik was afgestudeerd

Erno Kleijnenberg (1951) begon zijn loopbaan bij het Verbond van Verzekeraars, waarna hij in 1984 in dienst trad bij Goudse Verzekeringen. In 1997 trad hij daar toe tot de Raad van Bestuur, vanaf 2002 als vice-voorzitter. In 2005 werd hij benoemd tot voorzitter van de Raad van Bestuur van ONVZ Holding. Binnen het Verbond van Verzekeraars is Kleijnenberg lid van het bestuur en voorzitter van het Sectorbestuur Zorg.

en mijn dienstplicht had vervuld – ben gaan werken. Ik zou nu iedereen aanraden om eerst een jaar naar het buitenland te gaan. Maar ja, ik vond dat ik meteen moest gaan werken.”

Voorbeelden

Heeft hij een voorbeeld, een leermeester? “Jazeker, als organisatie vind ik bijvoorbeeld de Noordhollandsche van 1816 een mooi voorbeeld. Transparant geleid, goede kwaliteit, authentiek en klantgericht. En als persoon is mijn grote leermeester, Ad Bouwmeester. Hij is samen met zijn familie eigenaar van De Goudse. Hij is voor mij altijd een voorbeeld geweest, ook al wuift hij dat weg als ik hem dat zeg. Hij is een leider, een charismatisch man en een integer mens. Vroeger wilde ik meer weten dan anderen op alle gebied en leiding geven in de letterlijke betekenis van het woord: vertellen hoe het moest. Ad Bouwmeester leerde mij dat je als baas van een club richting moet geven en van alle onderwerpen een klein beetje moet willen weten.” Dus iemand die twintig jaar geleden leiding ontving van Erno en vandaag weer in zijn omgeving zou komen werken, zou het verschil merken? “Ja beslist! Ik ben nu veel meer bezig om het einddoel te formuleren in plaats van de weg er naar toe.” Het einddoel van onze wandeling is inmiddels bereikt: de pannenkoekenboerderij in Meyendel, waar wij met een lekker koel drankje een bijzonder leuke wandeling beëindigen. ■

